

Υπόθεση T-126/03

Reckitt Benckiser (España), SL

κατά

**Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ)**

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Κίνδυνος συγχύσεως — Απόδειξη χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Αίτηση καταχωρίσεως του κοινοτικού λεκτικού σήματος ALADIN — Προγενέστερο εθνικό λεκτικό σήμα ALADDIN — Άρθρα 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', και 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 40/94»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τέταρτο τμήμα) της 14ης Ιουλίου 2005 . . . . II - 2864

Περίληψη της αποφάσεως

- 1. Κοινοτικό σήμα — Παρατηρήσεις τρίτων και ανακοπή — Εξέταση της ανακοπής — Απόδειξη της χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Σκοπός της υποχρέωσης (Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρο 43 §§ 2 και 3)*

2. Κοινοτικό σήμα — Παρατηρήσεις τρίτων και ανακοπή — Εξέταση της ανακοπής — Απόδειξη της χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Μερική χρήση — Επιρροή — Έννοια του «μέρους των προϊόντων ή υπηρεσιών» για τα οποία ζητείται η καταχώριση (Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρο 43 §§ 2 και 3)
3. Κοινοτικό σήμα — Ορισμός και κτήση του κοινοτικού σήματος — Σχετικοί λόγοι απαραδέκτου — Ανακοπή από τον δικαιούχο προγενέστερου πανομοιότυπου ή παρόμοιου σήματος που έχει καταχωρισθεί για πανομοιότυπες ή παρόμοιες υπηρεσίες ή προϊόντα — Κίνδυνος συγχύσεως με το προγενέστερο σήμα — Λεκτικά σήματα ALADIN και ALADDIN (Κανονισμός 40/94 του Συμβουλίου, άρθρο 8 § 1, στοιχείο β')

1. Η επιταγή περί ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος κατά την έννοια του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα αποβλέπει στον περιορισμό του κινδύνου συγκρούσεως μεταξύ δύο σημάτων, προστατεύοντας μόνον τα σήματα που όντως χρησιμοποιήθηκαν, εφόσον δεν υπάρχει εύλογη οικονομική αιτία για τη μη χρησιμοποίησή τους. Αντιθέτως, σκοπός του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, δεν είναι ούτε η αξιολόγηση της εμπορικής επιτυχίας ούτε ο έλεγχος της οικονομικής στρατηγικής μιας επιχειρήσεως ή και η εξασφάλιση της προστασίας των σημάτων μόνο για τις ποσοτικώς σημαντικές εμπορικές επιχειρήσεις.

ήθηκε πράγματι για τα προϊόντα ή τις υπηρεσίες για τις οποίες έχει καταχωρισθεί.

(βλ. σκέψεις 42-43)

Επομένως, ο επιδιωκόμενος μέσω της εν λόγω απαιτήσεως σκοπός δεν είναι η οριοθέτηση της εκτάσεως της προστασίας του προγενέστερου σήματος για τα συγκεκριμένα προϊόντα ή υπηρεσίες τα οποία κάλυπτε σε ορισμένη χρονική στιγμή, αλλά η γενικότερη εξασφάλιση ότι το προγενέστερο σήμα χρησιμοποιή-

2. Το άρθρο 43, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, του κανονισμού 40/94 για το κοινοτικό σήμα πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, αν ένα σήμα έχει καταχωρισθεί για μια κατηγορία προϊόντων ή υπηρεσιών αρκετά ευρεία ώστε να διακρίνονται εντός αυτής διάφορες αυτόνομες υποκατηγορίες, η απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του σήματος για «μέρος αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών» συνεπάγεται προστασία, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, μόνο για την ή τις υποκατηγορίες στις οποίες ανήκουν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες για τις οποίες πράγματι χρησιμοποιήθηκε το σήμα. Αντιθέτως, αν ένα σήμα έχει καταχωρισθεί για προϊόντα ή υπηρεσίες που ορίζονται κατά τρόπο τόσο σαφή και συγκεκριμένο ώστε δεν είναι δυνατό να υπάρξουν

σημαντικές υποδιαίρεσεις εντός της οικείας κατηγορίας, στην περίπτωση αυτή η απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του σήματος για τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες καλύπτει κατ' ανάγκη όλη αυτή την κατηγορία, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής.

Συγκεκριμένα, ναί μεν σκοπός της έννοιας της μερικής χρήσεως είναι να εξακολουθούν να είναι διαθέσιμα τα σήματα που δεν έχουν χρησιμοποιηθεί για ορισμένη κατηγορία προϊόντων, πλην όμως δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα να στερεί τον δικαιούχο του προγενέστερου σήματος από κάθε προστασία για προϊόντα που, χωρίς να ταυτίζονται απολύτως με αυτά για τα οποία μπόρεσε να αποδείξει την ουσιαστική χρήση τους, δεν διαφέρουν ουσιαστικά από αυτά και εμπίπτουν στην ίδια ομάδα που μόνον αυθαίρετα θα μπορούσε να διαιρεθεί διαφορετικά. Συναφώς, είναι στην πράξη αδύνατο για τον δικαιούχο του σήματος να αποδείξει τη χρήση του για όλες τις πιθανές παραλλαγές των προϊόντων τα οποία αφορά η καταχώριση. Κατά συνέπεια, η έννοια «μέρος προϊόντων ή υπηρεσιών» δεν μπορεί να περιλάβει όλες τις εμπορικές εκφάνσεις ανάλογων προϊόντων ή υπηρεσιών, αλλά μόνον προϊόντα ή υπηρεσίες επαρκώς διαφοροποιημένα, ώστε να αποτελούν συνεκτικές κατηγορίες ή υποκατηγορίες.

(βλ. σκέψεις 44-46)

3. Για τους επαγγελματίες της βιομηχανίας κατεργασίας μετάλλων που είναι εγκατεστημένοι στην Ισπανία υπάρχει κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ του λεκτικού σημείου ALADIN, του οποίου ζητήθηκε η καταχώριση ως κοινοτικού σήματος για «παρασκευάσματα καθαρισμού σωλήνων εξαγωγής αποβλήτων για τη βιομηχανία κατεργασίας μετάλλου, εκτός των υφαντουργικών βοηθητικών μέσων και των βοηθητικών μέσων» που εμπίπτουν στην κλάση 3 του Διακανονισμού της Νίκαιας και του λεκτικού σήματος ALADDIN, που είχε καταχωριστεί προγενέστερα στην Ισπανία για «προϊόντα στιλβώσεως μετάλλων» που εμπίπτουν στην ίδια κλάση, στο μέτρο που τα εν λόγω προϊόντα προσομοιάζουν εν μέρει, τα συγκρουόμενα σημεία παρουσιάζουν υψηλό βαθμό ομοιότητας και το προγενέστερο σήμα διαθέτει ισχυρό διακριτικό χαρακτήρα, έτσι ώστε ακόμη και το αποτελούμενο από επαγγελματίες ειδικευμένους στην κατεργασία μετάλλων κοινό να θεωρεί τα εν λόγω προϊόντα συγγενή καθότι ανήκουν στην ίδια οικογένεια προϊόντων και, ως εκ τούτου, να τα αντιμετωπίζει ως στοιχεία ενός γενικότερου φάσματος προϊόντων που μπορεί να έχουν κοινή εμπορική προέλευση.

(βλ. σκέψεις 81, 86-87, 92, 99-101)